

Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 27-ҳадис

27-417 - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ [رضي الله عنه]: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نُحَامَةً فِي الْقِبْلَةِ، فَحَكَّهَا بِيَدِهِ، وَرُئِيَ مِنْهُ كَرَاهِيَةٌ - أَوْ رُئِيَ كَرَاهِيَتُهُ [لِذَلِكَ] وَشِدَّتُهُ عَلَيْهِ - وَقَالَ: إِنَّ أَحَاكُمُ إِذَا قَامَ يُصَلِّي.. فَإِنَّمَا يُنَاجِي رَبَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - أَوْ رَبُّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قِبْلَتِهِ - فَلَا يَبْزُقَنَّ فِي قِبْلَتِهِ، وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ، ثُمَّ أَحَدَ طَرَفَ رِدَائِهِ، فَبَزَقَ فِيهِ، وَرَدَّ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ، قَالَ: أَوْ يَفْعَلْ هَكَذَا.

27-417. Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам қиблада балғамни кўриб қолиб, уни қўллари билан сидириб ташладилар. У зотнинг буни ёқтирмаганлари кўринди [ёки буни ёқтирмаганлари ва бунинг у зотга оғир ботгани кўринди]. Шунда: «**Бирортангиз намозида турган бўлса, Роббига муножот қилаётган бўлади** [ёки **Робби у билан қибласининг ўртасида бўлади**]. **Ҳаргиз қибласига туфламасин. Балки сўл томони ёки оёғи остига** (туфласин)», дедилар. Сўнгра ридоларининг бир четини тутиб, унга туфладилар ва бир-бирига буклай туриб: «**Ёки мана бундай қилсин**», дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

